

Kære socialpædagoger

Af Steen Moestrup, LAP

Socialpædagogerne har i mange år gjort en dyd ud af, at de mødte os i øjenhøjde, når de kom hjem som bostøtte eller støtte/kontaktperson, var medarbejder på et værested eller vores kontaktperson på et bosted. De har prøvet at skabe et fortroligt rum med en intention om, at de ville have betydning for vores liv i en positiv retning.

Det er i hvert fald min oplevelse med forskellige socialpædagoger, som jeg har mødt gennem tiden. Det har været tydeligt for mig, at de bagved har haft deres oplevelse af, hvordan vi skulle leve, eller hvilken hjælp vi havde brug for. Det har de nok ikke iagttaget, at jeg har registret – for jeg er jo blot en psykisk syg med behov for hjælp, følte jeg, at de tænkte.

Har diskussionen endelig handlet om mine behov for hjælp, har de eller deres chefer fint kunnet afklare sagen hen over hovedet på mig. De har fået chancen for at lære mig at kende, men det er langt fra altid lykkedes for dem at give mig de skub, som jeg følte var mit behov og ønske.

Lyt og forstå dine borgere – det er et motto, vi alle burde mødes med.

Resonans er det nyeste i forhold til et begreb for kemi mellem personer og samklang i relationer, der hjælper og støtter borgeren videre.

I projekter med resonans i Høje-Taastrup, Odense og Fredericia Kommuner har det vist sig, at det, som virkelig har givet mening for den enkelte borger – og samtidig for den enkelte medarbejder – var, at det nu blev tilladt at fravælge hinanden. Ikke pga. manglende faglighed, men pga. manglende gensidig resonans. Det har været ligeværdigt, at man har haft mulighed for at fravælge – altså både borgeren og socialpædagogen har kunnet sige: 'Vores resonans er ikke i orden'.

Og det har givet langt bedre resultater i relationsarbejdet og mere samarbejdsglæde.

I forvejen har socialpsykiatrien jo tit været præget af tilbud, man som psykiatribrugere kunne sige ja eller nej til. Hvor det mere var lysten, der drev værket, end relationen til behandlingspsykiatrien, hvor der blev udstukket meget faste rammer om valg af medicin og valg af personrelationer ud fra nogle faglige synspunkter og uden skelen til en personlig resonans.

Dette forklarer måske også, at socialpsykiatrien i mange psykiatribrugeres øjne har været bedre og har givet mere. Faktisk ved vi jo godt, at det, som baserer sig på lyst og egne valg, i sidste ende er det, som understøtter den enkelte mest og i længden giver det bedste resultat.

Jeg kunne ønske, at de to systemer i højere grad formåede at skabe et samarbejde, som gik mere på tværs, og hvor hver især fik lov til at anvende deres faglige relationer, blev respekteret for disse og samtidig formåede at skabe et miljø omkring den enkelte borger præget af god resonans og gensidige møder i øjenhøjde.

God sommer. ■

PS: Slår du resonans op i synonymordbogen får du bl.a. disse muligheder: afspejling, aftryk, enighed, feedback, fælles(skabs)følelse, gengivelse, genspejling, harmoni, overensstemmelse, respons, samfølelse og sympati.

Steen Moestrup er medlem af landsledelsen i LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere psykiatribrugere

Sommerhilsen

Bagsidens faste panel af skribenter holder sommerpause. I stedet har vi bedt repræsentanter for tre brugerorganisationer – de hjemløses SAND, psykiatribrugernes LAP og de udviklingshæmmedes ULF – om at sende en sommerhilsen til socialpædagogerne.

De tre hilsener bringes i Socialpædagogen nr. 14-16.